

Viuruniemen Metsästysseura ry:n kronikka (Tauno Asikainen)

Kun perustettiin seura silloin,
miehet pähkällivät aamuin illoin –
niinpä syntyi seura uus,
into kova halukkuus.
Aate isännillä suotuisaa,
niinpä saatiin mahtimaa.

Supit, ketut, minkitkin,
niitä jahtaa mustikin.
Suurin haave hirvi on
rosvopaisti verraton.
Metsään menee miestä monta,
joukossa ei yhtään onnetonta.

Passiketju valmis on,
koirat käypi taistohon.
Kohta kuuluu kiivas haukku,
aseesta nyt lähtee paukku.
Hirvi kaatunut on tuohon,
kai johtajamme uppos suohon?!

Huutelemme vetomiestä,
kaato kaukana on tiestä.
Traktorilla veto hoituu,
siitä meille apu koituu.
Kaatoryypyn aika ois
Ei – ennen kuin on nahka pois!

Uupui kerran passimies
porukka sen kyllä ties!
Hämärä saapui aikaisin
"sankari" käytiin takaisin.

Mukaan vain nyt sorjat naiset,
sekä uudet "taitavaiset"!
Onnea on suotu meille,
jouduttu ei turman teille.
Siispä pantiin juhlat pystyyn,
tähän koko kylä yhtyy.
Naiset taasen ahkeroi,
sopan meille pöytiin toi.

Vuosia on mennyt 4 ja 0
siispä meillä kaikilla
on hyvä olla.
Loppuun saatiin tämä jahti
ensi vuonna uusi tahti.

Kiitokset nyt päälliköille
kuin myös kylän väelle.
Sanoja kun säästää vähän
tarina tää päättyy tähän.